

Częstochowa, dnia 04.07.2024 r.

Pokrzywdzony przestępstwem:
Michał Panz

adres korespondencyjny:
Michał Panz
ul. gen. Zajęczka 11 lok. 1
42-202 Częstochowa

dot. sprawy o znaku **II Kp 204/23** rozpoznawanej w Sądzie Rejonowym w Lublińcu II Wydział
Karny

Minister Sprawiedliwości
Adam Bodnar
Al. Ujazdowskie 11
00-950 Warszawa P-33

Skarga na brak niezawisłości Sądu Rejonowego w Lublińcu z jednoczesnym wnioskiem o przywrócenie praworządności

Składam skargę na brak bezstronności organu w stosunku do strony postępowania w sprawie o sygn. akt **II Kp 204/23** rozpatrywanej przez sędzię Katarzynę Grabałowską z Sądu Rejonowego w Lublińcu, której zarzucam:

- 1) obrazę przepisów postępowania w zw. z art 4 K.p.k. mającą zasadniczy wpływ na wynik sprawy poprzez pomijanie dowodów z nagrań i dokumentacji medycznej oraz pomijanie w postanowieniu faktu istnienia ustawy, której zapisy normowały uprawnienia interweniujących na miejscu zdarzenia;
- 2) obrazę przepisów postępowania w zw. z art. 7 k.p.k. w związku z podtrzymaniem rażąco błędnej, znieważającej pokrzywdzonego, oceny materiału dowodowego dokonanej przez prokurator Grażynę Urodę,
- 3) obrazę przepisów postępowania w zw. z art. 433 K.p.k. poprzez nieuwzględnienie rażącej niesprawiedliwości znieważającego dobre imię pokrzywdzonego postanowienia Grażyny Urody, nierozważenie wniosku oraz zarzutów wskazanych w środku odwoławczym,
- 4) obrazę przepisów postępowania w zw. z art. 440 K.p.k. przez utrzymanie w mocy orzeczenia które jest rażąco niesprawiedliwe, niezgodne ze stanem faktycznym i znieważające pokrzywdzonego;
- 5) obrazę art. 82 Prawo o ustroju sądów powszechnych w zw. z art. 66 tejże ustawy, zgodnie z którym sędzia powinien stać na straży prawa, obowiązki sędziego powinien wypełniać sumiennie, sprawiedliwość wymierzać zgodnie z przepisami prawa, bezstronnie.

Wnoszę o wymierzenie kary dyscyplinarnej sędzi oraz wznowienie postępowania, przesunięcie postępowania poza częstochowski rejon jurysdykcyjny i objęcie sprawy nadzorem przez Ministra Sprawiedliwości.

W zw. z powyższymi nieprawidłowościami wnoszę o przywrócenie praworządności w lublinieckim (częstochowskim) sądzie.

UZASADNIENIE

W swym postanowieniu [1] z dnia 3 października 2023 r. sędzia Katarzyna Grabałowska stwierdza, że:

„Skarżący w pisemnym zażaleniu nie sformułował de facto żadnego zrzutu stawianego zaskarżonemu postanowieniu.” (petitum postanowienia)

Ustalenie przewodniczącej posiedzenia, sędzi Katarzyny Grabałowskiej o braku sformułowania zarzutu przez pokrzywdzonego jest chybione i pozbawione logiki, gdyż gdyby środek odwoławczy wniesiony przez pokrzywdzonego [2] nie spełniał wymogów formalnych (art. 427 § 1 k.p.k.), a więc nie spełniałby obowiązku sformułowania zarzutów stawianych rozstrzygnięciu, pokrzywdzony zostałby na mocy art. 120 K.p.k. wezwany w celu jego uzupełnienia w ciągu 7 dni, a tak nie stało. Ustalenie to nie spełnia też przesłanek określonych w art. 429 K.p.k., gdyż sąd nie odmówił pokrzywdzonemu przyjęcia środka odwoławczego, co spowodowałoby że ten musiałby pisać zażalenie na tę odmowę, a nic takiego nie miało miejsca.

Ustawodawca nie precyzuje też natury zarzutów odwoławczych i nie istnieje definicja pojęcia zarzutu, co oznacza że nie ma określonych wymogów formalnych co do treści środka odwoławczego. Wystarczające jest zatem opisowe wskazanie uchybienia bez konieczności jego kwalifikowania na podstawie art. 438 K.p.k. oraz art. 439 K.p.k., co pokrzywdzony uczynił w swoim zażaleniu na postanowienie Grażyny Urody oraz uzupełniającej je wypowiedzi złożonej przed sądem na posiedzeniu w sprawie o sygn. akt II Kp 204/23, którego przewodniczącym była Katarzyna Grabałowska, która sama przerwała dokonywany przez pokrzywdzonego, niemal 20-minutowy, opis uchybień postanowienia Grażyny Urody i spytała wprost pokrzywdzonego, co zarzuca temu postanowieniu:

(20 minuta 37 sekunda zarejestrowanego przez sąd nagrania z posiedzenia załączonego do tej skargi [3])

sędzia Katarzyna Grabałowska: „**Czyli to są zarzuty, które Pan stawia zaskarżonemu postanowieniu**, czy to jest Pana ocena materiału dowodowego?”

pokrzywdzony Michał Panz: „**Zaskarżonemu postanowieniu.**”

sędzia Katarzyna Grabałowska: „**Czyli jaki zarzut? Błąd w ustaleniach faktycznych Pan podnosi czy jakiś...?**”

pokrzywdzony Michał Panz: „**Dokładnie.**”

sędzia Katarzyna Grabałowska: „**Aha. I wnosi Pan o uchylenie tego zaskarżonego... (postanowienia)?**”

pokrzywdzony Michał Panz: „**Całkowicie.**”

Zatem ordynarnym mataczeniem sędzi Katarzyny Urody jest stwierdzanie w petitum swojego postanowienia, że pokrzywdzony (skarżący) nie formułował pisemnie żadnych zarzutów zaskarżonemu postanowieniu.

Takie manipulacje przynoszą ujmę godności zajmowanego przez Katarzynę Grabałowską stanowiska i osłabiają zaufanie do instytucji sądu.

Pomimo, tak wyraźnie sformułowanego w stosunku do postanowienia zarzutu i blisko 20 minutowego referowania uchybień postanowienia, sędzia Katarzyna Grabałowska, w uzasadnieniu swojego postanowienia bezczelnie stwierdza też że:

„Skarżący w swoim zażaleniu **nie przytoczył żadnych konkretnych argumentów wskazujących, że mogło dojść do niewyjaśnienia wszystkich istotnych okoliczności w sposób bezstronny i wszechstronny. Treść wniesionego środka zaskarżenia stanowi jedynie polemikę z ustaleniami śledztwa** oraz zaprezentowanie odmiennej oceny zgromadzonego materiału dowodowego.” - postanowienie sędzi Katarzyny Grabałowskiej [1]

Skarżący przez ponad 20 min. dostarczał argumentów wskazujących na pomijanie dowodów, mataczenie, pomijanie treści ustaw, które miały zastosowanie w interwencji, cytował transkrypcję dokonanych przez niego w trakcie interwencji nagrań, która podważała zeznania złożone przez funkcjonariuszy, itd., i pomimo całowitego podważenia, znieważających i zniesławiających pokrzywdzonego, ustaleń prokurator Grażyny Urody, z treści otrzymanego od sądu postanowienia, po raz kolejny dowiedział się, że jedynie polemizował z ustaleniami śledztwa, a postanowienie prokurator Grażyny Urody, w którym Grażyna Uroda, znieważa pokrzywdzonego, podobnie jak bezczelny policjant, który złożył fałszywe zeznania szkalujące dobre imię pokrzywdzonego m.in. o potrzebę leczenia w Poradni Zdrowia Psychicznego, które podważa dokumentacja medyczna znajdująca się w aktach sprawy, jest trafne i nie budzi zastrzeżeń, co w ocenie pokrzywdzonego jest rażącą obrazą art. 4 K.p.k., art. 7 k.p.k., art. 440 K.p.k. oraz art. 82 Prawo o ustroju sądów powszechnych.

Argumenty, którymi pokrzywdzony posługiwał się w podważaniu znieważających go, błędnych, nielogicznych, omijających prawo ustaleń Grażyny Urody to:

- **składanie, obelżywych dla pokrzywdzonego, fałszywych zeznań, w których sierż. P.Zychła stwierdza bezczelnie zmienność i irracjonalność zachowania pokrzywdzonego:**

„Mężczyzna ten zachowywał się irracjonalnie, zmiennie, to podnosił głos to znów był przygnębiony”. - zeznania sierż. P. Zychli [4]

które są sprzeczne z jego własnymi zeznaniami:

„Interwencja generalnie przebiegała spokojnie.”

zeznaniami świadka interwencji Marzeny Radeckiej:

„Michał zachowywał się spokojnie, w ogóle zdarzenie przebiegało bardzo spokojnie.”

zarejestrowanym nagraniem z interwencji oraz opinią psychiatryczną – materiałem dowodowym znajdującym się w aktach sprawy;

- **przyznanie się w zeznaniach do przekroczenia uprawnień:**

„**Zwróciłem się** do dyżurnego KP o przysłanie karetki pogotowia, **aby przebadali Pana Panza.**” - zeznania sierż. P. Zychli [4]

nieistniejąca wg prokurator Grażyny Urody i sędzi Katarzyny Grabałowskiej ustawa, Ustawa o ochronie zdrowia psychicznego, mająca zastosowanie w interwencji, precyzyjnie określa kto może decydować o przebadaniu psychiatrycznym i nie jest to osobą policjant:

Art. 21. Badanie psychiatryczne bez zgody osoby – Ustawa o ochronie zdrowia psychicznego (dalej: U.o.o.z.p.)

2. Konieczność przeprowadzenia badania, o którym mowa w ust. 1, stwierdza lekarz psychiatra, a w razie niemożności uzyskania pomocy lekarza psychiatry - inny lekarz. Przed przystąpieniem do badania uprzedza się osobę badaną lub jej przedstawiciela ustawowego o przyczynach przeprowadzenia badania bez jej zgody.

- **przyznanie się niedopełnienia obowiązków:**

„**W okresie oczekiwania na karetkę** rozmawialiśmy z p. Panzem i jego matką, **próbowaliśmy wyjaśnić zdarzenie.**” - zeznania sierż. P. Zychli [4]

zdarzenie powinno być wyjaśnione zanim sierż. P. Zychla podjął decyzję o zgłoszeniu oszczerczej w stosunku do pokrzywdzonego i ukrywanej przed pokrzywdzonym, w trakcie interwencji i później, podstawy faktycznej wezwania, którą były „zaburzenia psychiczne i zaburzenia zachowania” [5]:

(fragment nagrania 0002.MP4A-LATM będącego materiałem dowodowym)

Michał Panz: „I panowie Dzwonnik i pan Zychla. Jesteście pewni, że ja jestem agresywny i że ja muszę jechać?”

Przemysław Zychla: „Ja nie powiedziałem, że jest pan agresywny”

Michał Panz: „To dlaczego ja **muszę** jechać?”

Przemysław Zychla: „Już panu tłumaczyliśmy dlaczego... bo pogotowie podjął taką decyzję. Porozmawia pan z lekarzem...” (ukrywanie przed pokrzywdzonym podstawy faktycznej wezwania karetki pogotowia przez funkcjonariuszy Policji; pokrzywdzony nigdy nie usłyszał podstawy faktycznej wezwania karetki pogotowia do pokrzywdzonego i dowiedział się o niej dopiero po otrzymaniu Karty Zlecenia Wyjazdu ZRM ok. rok po interwencji)

a nie po zgłoszeniu;

- **pomocnitwo (art. 18 § 3 k.k., art. 13 k.w) w dokonaniu przestępstwa i brak znajomości prawa, którego sierż. P.Zychla nie znał też na miejscu interwencji:**

„Po niedługim czasie, ok. 15 minut przyjechała karetka z obsadą ratowników. P. Panz kwestionował uprawnienia ratowników do oceny stanu jego zachowania.” - zeznania sierż. P. Zychli [4]

Pokrzywdzony naturalnie dalej kwestionuje te uprawnienia i ma do tego podstawy, które daje mu art. 21 pkt. 2 (U.o.o.z.p.).

Nawet po okresie 3 lat od interwencji sierż. Zychła nie wiedział i pewnie dalej nie wie, do których kompetencji należy ustalanie stanu psychicznego osoby względem kórej, on i ratownicy, podejmowali interwencję;

- **pomocnictwo (art. 18 § 3 k.k., art. 13 k.w.) – sierż. P.Zychła jest świadkiem przekroczenia uprawnień, którego nie zgłasza organom ścigania:**

„Ratownicy podjęli po rozmowie i wstępnych badaniach decyzję o przewiezieniu na konsultację psychiatryczną do szpitala na ul. PCK” - zeznania sierż. P. Zychli [4]

Tak jak pokrzywdzony zauważył wyżej, kompetencje do wykonywania badań psychiatrycznych zgodnie z art. 21 (U.o.o.z.p.) ma jedynie lekarz, a nie ratownik, który nie mając do tego ani podstaw, ani uprawnień, orzekł chorobę psychiczną pokrzywdzonego oraz dokonał fałszerstwa jego stanu – pobudzenia w dokumentacji medycznej, któremu przeczą zeznania świadka, policjantów, opinia psychiatryczna oraz zarejestrowane nagrania, a także sfalszował treść wywiadu, a potem wywiózł pokrzywdzonego na badanie w szpitalu, którymi to działaniami kierownik ZRM złamał prawo w trakcie interwencji i znieważył i zniesławił cześć pokrzywdzonego;

- **pomocnictwo (art. 18 § 3 k.k., art. 13 k.w) – sierż. P.Zychła przyznaje się do współdziałania w nielegalnym transporcie oraz braku znajomości obowiązujących w trakcie interwencji ustaw:**

„Przekonałem słownie p. Panza, że ratownik posiada uprawnienia do przetransportowania pacjenta na konsultację psychiatryczną.” - zeznania sierż. P. Zychli [4]

Art. 21. Badanie psychiatryczne bez zgody osoby (U.o.o.z.p.)

2. **Konieczność przeprowadzenia badania, o którym mowa w ust. 1, stwierdza lekarz psychiatra**, a w razie niemożności uzyskania pomocy lekarza psychiatry - inny **lekarz**. Przed przystąpieniem do badania uprzedza się osobę badaną lub jej przedstawiciela ustawowego o przyczynach przeprowadzenia badania bez jej zgody.

3. W razie potrzeby **lekarz przeprowadzający badanie zarządza bezzwłocznie przewiezienie badanego do szpitala**. Przewiezienie takiej osoby z zastosowaniem przymusu bezpośredniego następuje w obecności lekarza, pielęgniarki lub zespołu ratownictwa medycznego.

- **składanie fałszywych zeznań dot. rzekomej dobrowolności poddania się badaniu psychiatrycznemu przez pokrzywdzonego:**

„P. Panz dobrowolnie wsiadł do karetki” - zeznania sierż. P. Zychli [4]

Dobrowolność zdefiniowana Ustawą o ochronie zdrowia psychicznego zawiera w sobie swobodę:

„Art. 3. Ilekroć przepisy niniejszej ustawy stanowią o:

4) zgodzie, **oznacza to swobodnie wyrażoną zgodę osoby z zaburzeniami psychicznymi**, która – niezależnie od stanu jej zdrowia psychicznego – jest rzeczywiście zdolna do zrozumienia przekazywanej w dostępny sposób informacji o celu przyjęcia do szpitala psychiatrycznego, jej

stanie zdrowia, proponowanych czynnościach diagnostycznych i leczniczych oraz o dających się przewidzieć skutkach tych działań lub ich zaniechania,,

której, ze względu na groźby karalne kierowcy karetki, zabrakło w trakcie interwencji:

2 minuta 15 sekunda nagrania z pliku 0002.MP4A-LATM z akt sprawy:

„Jedzie pan dobrowolnie czy pod przymusem?”

2 minuta 55 sekunda nagrania z pliku 0002.MP4A-LATM z akt sprawy:

„Jedzie pan dobrowolnie czy pod przymusem?”

i których, ze względu na ich nielegalność:

„Art. 18. Stosowanie przymusu bezpośredniego wobec osób z zaburzeniami psychicznymi – U.o.o.z.p.

Jeżeli nie jest możliwe uzyskanie natychmiastowej decyzji osoby, o której mowa w ust. 2, o zastosowaniu przymusu bezpośredniego w trakcie wykonywania czynności, o których mowa w art. 21 *badanie psychiatrycznego bez zgody osoby* ust. 3 oraz art. 46a *stosowanie środków przymusu bezpośredniego przy wykonywaniu postanowień sądowych o przyjęciu do domu pomocy społecznej lub szpitala psychiatrycznego* ust. 3, lub wobec osoby, o której mowa w ust. 1, której pomocy udziela zespół ratownictwa medycznego, **decyduje i nadzoruje osobiście kierujący akcją prowadzenia medycznych czynności ratunkowych, który jest obowiązany niezwłocznie zawiadomić o tym dyspozytora medycznego. Każdy przypadek zastosowania przymusu bezpośredniego i uprzedzenia o możliwości jego zastosowania odnotowuje się w dokumentacji medycznej.** bezpośredniego i uprzedzenia o możliwości jego zastosowania odnotowuje się w dokumentacji medycznej.”

osobnik zasałaniający się kryptonimem, kierownik ZRM, Piotr Pająk, nie odnotował w Karcie Medycznych Czynności Ratunkowych.

Pokrzywdzony został zmuszony do badań psychiatrycznych:

„Ja pana **muszę doprowadzić** do sprawdzenia przez lekarza” - 2 min. 3 sekunda znajdującego się w aktach sprawy nagrania 0002.MP4A-LATM

„Jak lekarz powie, że jest pan zdrowy i jedzie pan do domu, wróci pan do domu” – 2 min. 7 sekunda tego samego nagrania 0002.MP4A-LATM (naruszenie art. 21 U.o.o.z.p.)

„Jeśli pan tam porozmawia, wraca pan do domu, żaden problem” – 2 min. 37 sekunda tego nagrania 0002.MP4A-LATM (naruszenie art. 21 U.o.o.z.p.)

„A pan mnie bierze na podstawie?” - 3 min. 38 sekunda tegoż nagrania 0002.MP4A-LATM

„No żeby właśnie wyjaśnić, a wyjaśnić to możemy sobie tylko w obecności lekarza tam, na miejscu. Nie ma innej możliwości. **Lekarz nie przyjedzie tutaj na miejsce, musimy tam się udać, tam zajeżdżamy...**” (złamanie art. 21 U.o.o.z.p.)

Michał Panz: „I panowie Dzwonnik i pan Zychla. Jesteście pewni, że ja jestem agresywny i że ja **muszę** jechać?”

Przemysław Zychla: „Ja nie powiedziałem, że jest pan agresywny”

Michał Panz: „To dlaczego ja **muszę** jechać?”

Przemysław Zychła: „Już panu tłumaczyliśmy dlaczego... bo **pogotowie podjął taką decyzję**. Porozmawia pan z lekarzem...” (ukrywanie przed pokrzywdzonym podstawy faktycznej wezwania karetki pogotowia przez funkcjonariuszy Policji, pomocnictwo);

- **składanie fałszywych zeznań o braku powodów użycia środków przymusu bezpośredniego:**

„W trakcie zdarzenia nie było powodu do użycia środków przymusu bezpośredniego.” - zeznania sierż. P. Zychli [4]

Zeznanie sierż. P. Zychli przeczy materiałowi dowodowemu w postaci zarejestrowanego w trakcie interwencji nagrania, na którym kierowca karetki zirytowany biernym oporem pokrzywdzonego, dwa razy grozi pokrzywdzonemu użyciem siły:

2 minuta 15 sekunda nagrania z pliku 0002.MP4A-LATM z akt sprawy:

“Jedzie pan dobrowolnie czy pod przymusem?”

2 minuta 55 sekunda nagrania z pliku 0002.MP4A-LATM z akt sprawy:

“Jedzie pan dobrowolnie czy pod przymusem?”

- **składanie fałszywych zeznań o składzie karetki pogotowia transportującej pokrzywdzonego do szpitala**

„Pojechaliśmy z asystą za karetką.” - zeznania sierż. P. Zychli [4]

Pojechał tylko sam sierżant P. Zychła, gdyż pokrzywdzony w obawie o pobicie przez agresywnego kierowcę karetki, poprosił sierż. M. Dzwonnika o asystę w karetce pogotowia:

11 minuta 37 sekunda nagrania z pliku 0002.MP4A-LATM

Michał Panz: „Jeszcze mnie zabije.”

Michał Dzwonnik: „Dlatego są zapięte pasy, widzi pan.”

- **składanie fałszywych zeznań o potrzebie leczenia pokrzywdzonego w PZP oraz wskazaniu adresu poradni, która miała rzekomo być wskazana pokrzywdzonemu, którym to zeznaniem znieważa i zniesławia dobrą imię pokrzywdzonego:**

„Lekarz po zbadaniu p. Panza nie stwierdził potrzeby hospitalizacji, ale matce i p. Panzowi wskazał potrzebę leczenia w PZP wskazując nawet adres poradni.” - zeznania sierż. P. Zychli [4]

Potrzeby leczenia nigdy nie było i świadczy o tym załączona do tej skargi kserokopia Karty konsultacyjnej wystawionej przez specjalistę psychiatrii Marcina Sztukę [6] oraz zeznania Marcina Sztuki [7].

Stanowisko sędzi Katarzyny Grabałowskiej w sprawie braku przytoczenia „żadnych konkretnych argumentów wskazujących, że mogło dojść do niewyjaśnienia wszystkich istotnych okoliczności w sposób bezstronny i wszechstronny” jest fałszywe, stronniczne, skrajnie nieuczciwe

i niegodne powierzonego urzędu. Może też świadczyć o chronieniu przestępców w mundurach, a nawet o przynależności do zorganizowanej grupy przestępczej.

Niegodnym zajmowanego urzędu jest też dzielenie niezgodnych ze stanem faktycznym, obraźliwych dla pokrzywdzonego ustaleń znieważającej pokrzywdzonego prokurator G. Urody (m.in. od potrzeby leczenia w Poradni Zdrowia Psychicznego) oraz dokonanej przez nią oceny prawnokarnej interwencji, pomijającej treść obowiązującej funkcjonariuszy w trakcie interwencji z dnia 04.05.2019 r. ustawy (Ustawa o ochronie zdrowia psychicznego):

„Oskarżyciel publiczny ocenił zgromadzone dowody obiektywnie, z uwzględnieniem zasad prawidłowego rozumowania oraz wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego. Analiza zgromadzonego w postępowaniu przygotowawczym materiału dowodowego prowadzi do stwierdzenia, że przedmiotowe rozstrzygnięcie jest trafne i nie budzi zastrzeżeń.

Sąd w całości podziela ustalenia faktyczne oraz ocenę prawnokarną dokonaną przez Prokuratora.” - postanowienie sędzi K. Grabałowskiej [1]

Pokrzywdzony nie zna definicji słowa „prawidłowy” wykorzystywanej przez sędzię Katarzynę Grabałowską, ale ta definicja musi się zasadniczo różnić od tej, która znajduje się w słowniku języka polskiego wydawnictwa PWN.

Z uwagi na mataczenie sędzi już w treści petitum swojego postanowienia, wskazania wiedzy, którymi posługuje Katarzyna Grabałowska przy wykonywaniu obowiązków sędziiego, są bardzo wątpliwej natury.

W ocenie pokrzywdzonego, który jest oszukiwany przez ordynarne kłamstwa i manipulacje sędziów z rejonu częstochowskiego, postępowanie Katarzyny Grabałowskiej jest niegodne noszenia togi sędziowskiej i jeśli zarzuty podniesione w tej skardze okażą się trafne, pokrzywdzony wnosi o wymierzenie kary dyscyplinarnej organowi i poinformowaniu organu, że ustawa, która definiuje m.in. dobrowolność decyzji o poddaniu się badaniom psychiatrycznym i miała zastosowanie w rozpatrywanej sprawie, istnieje i jest nią „Ustawa o ochronie zdrowia psychicznego” oraz, że pokrzywdzony, wbrew podtrzymanemu przez Katarzynę Grabałowską rozstrzygnięciu, nie potrzebował leczenia w Poradni Zdrowia Psychicznego.

Pokrzywdzony wnosi też o poinformowanie organów w rejonie częstochowskim czym jest bezstronność, uczciwość, obiektywność, godność osobista, przekroczenie uprawnień i składanie fałszywych zeznań, gdyż organy stronniczo starają się przeinaczać znaczenie (karnoprawne) terminów, którymi posługują się w swoich orzeczeniach.

[1] kserokopia postanowienia sędzi SR w Lublińcu Katarzyny Grabałowskiej z dnia 03.10.2023 r. o sygn. II Kp 204/23

[2] kserokopia zażalenia pokrzywdzonego Michała Panz z dnia 11.08.2023 r. na postanowienie Grażyny Urody

[3] płyta z nagraniem posiedzenia z dnia 03.10.2023 r. o sygn. II Kp 204/23

[4] kserokopia protokołu przesłuchania świadka Przemysława Zychli z dnia 20.05.2022 r.

[5] kserokopia Karty Zlecenia Wyjazdu Zespołu Ratownictwa Medycznego podpisana przez Piotra Pająka

[6] kserokopia Karty konsultacyjnej z dnia 04.05.2019 r. wystawiona przez specjalistę psychiatrii Maricna Sztukę

[7] kserokopia protokołu zeznań Marcina Sztuki